

Kayser: Jeg vil blot tillade mig en kort Bemærkning om et Punkt, der blev berørt nu af den sidste ærede Taler, nemlig med Hensyn til den Modsigelse, der kunde synes at være mellem Kommissionsbetænkningens Udtalelse med Hensyn til det Areal, der blev taget af Vandværkets Grund, og Magistratens af ham citerede Skrivelse, der ikke er mere end to Maanedes gammel. Sagen er vist den, at i den Betænkning, der er afgiven med Hensyn til Jernbanegaarden, har et Flertal udtalt sig for, at endel af Vandværkets Areal overlades til en Udvidelse af Banegaarden mod Ost, og dette Flertal indbefatter de Medlemmer, som den ærede Ordfører nævnte, nemlig nogle af Borgmestrene og Borgerrepræsentanterne i Kjøbenhavn; altsaa kan der ikke være Tvivl om, at de Medlemmer maa have ment, at man uden Fare for Vandværket kunde afstaa en saadan Del af dets Grund til Kjøbenhavns Banegaard. I Motiverne til Lovforslaget er det nævnt, at den Linie, som Banegaarden skulde indvinde af Vandværkets Areal, er den, som Kommissionen i sin Tid har foreslaaet. Nu er det derimod saadan, at der senere er kommet et Forslag til Magistraten om en Forandring af denne Linie, hvorved den ikke kommer til at gaa fra Hjørnet af Jernbanegade og til Kulhuset, men fra det samme Hjørne og igjennem Kulhuset. Det er denne sidste Skrivelse, som har fremkaldt de Ytringer af Magistraten, der citeredes af den ærede Taler. Det vil ses, at disse Ytringer netop indledes paa den Maade, at det Areal, der nu forlanges efter Ministeriets sidste Skrivelse, har man den allerstørste Betænknelighed ved. Der er altsaa god Forbindelse mellem det, at Kommissionen i sin Tid fuldt bevidst, ogjaa fra de kommunale Medlemmers Side, har ment, at en saadan Afstaaelse af Vandværkets Grund til Jernbanen uden Fare kunde finde Sted, og den Udtalelse, der nu senere har fundet Sted fra Magistratens Side under den Forudsætning, at Linien gik endnu dybere ind paa Vandværkets Grund. Men, som sagt, jeg har Grund til at antage efter denne Ytring i Motiverne, at den sidste Linie ikke er den, der har været kjendt ved Lovforslagets Forelæggelse. — Jeg turde maasse endnu blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til et Punkt, som vel ikke angaar denne Sag, men som blev fremdraget af den sidste ærede Taler (Bloug). Han sagde, at det, der gjorde, at Knippelsbro i sin Tid blev lagt, som den nu ligger, hvilket skulde være forkert, var et økonomisk Hensyn, der var forstørt til, at Kommunalbestyrelsen kunde overvinde det. Derfor kom Broen til at ligge forkert, saaledes at man nu maasse engang

kom til at flytte den. Paa den tekniske Side af Sagen skal jeg naturligvis ikke nu komme ind, men kun bemærke, at det var forskjellige Sagkyndiges Mening, der stod mod hinanden. Det var ikke økonomiske Hensyn, men andre Grunde, der bestemte Anlæggets Sted, og dette valgtes, fordi man i det Hele mente, at Knippelsbro laa bedst, som den nu ligger, og laa tilstrækkelig godt, efter som Omstændighederne overhovedet gav Leilighed til at anlægge den.

Chr. Nielsen: Forinden 2den Behandling sluttes, finder jeg mig foranlediget til at gjøre en Bemærkning. Det vil saavel efter Forhandlingerne idag som igaar staa klart, at Mindretallets Udtalelser i Betænkningen ikke ere tilbageviste. Det har staaet klart for Mindretallet hele Tiden, at denne Sag ikke er moden til endelig Afgjørelse, og det er altsaa nu bekræftet ved Forhandlingerne. Det er kun det, jeg vil staa fast. — Med Hensyn til nogle Udtalelser af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer) igaar om, at hvad der vedkommer Lovgivningen og Regjeringen skal behandles i Statsraadet, skal jeg tillade mig at sige, at jeg er det ærede Medlem meget forbunden for de Oplysninger, han gav; men jeg vil kun dertil føie, at jeg aldeles ikke har været uvidende om, at Regjeringens Lovforslag skulde vedtages i Statsraadet, forinden de kunne fremlægges som saadanne i Thingene. Disse Bemærkninger overfor mig kunne imidlertid ikke afkræfte Rigtigheden af min Mening om, at det havde været ønskeligt, om Indenrigs- og Krigsministeren havde været mere enige om det Punkt, hvorpaa den østlige Banegaard skulde ligge, før Sagen kom herind.

Ordfører (Rieger): Jeg forudsætter, at det høie Thing ønsker saa hurtigt som muligt at komme til en Afslutning, men jeg frygter dog for, at det ikke vilde være ganske passende, om jeg ikke vilde sige et Par Ord navnlig ligeoverfor den ærede sidste Taler (Chr. Nielsen). Den Ytring af ham, at de forskellige Bemærkninger, som findes i Mindretallets Botum, ikke vare tilbageviste, kan jeg for min Del paa ingen Maade anerkjende for rigtig. Hvis det ærede Medlem dermed kun vil sige, at det ikke er lykkes dem, der have udtalt sig mod de forskellige Bemærkninger, som findes i det ærede Mindretals Udtalelser, at overbevise ham, kan jeg naturligvis ikke svare derfor, men der er fremkommet en Række af Bemærkninger, der ramme saa godt som ethvert Punkt i det ærede Mindretals Udtalelser undtagen det ene, som glæder mig, at